

ת"פ 18119/01 - מדינת ישראל נגד محمد סיאם

ת"פ 18119-01-14

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

محمد סיאם

ונוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עינת בן יעקב

הנאשם וב"כ עו"ד נמיר אדלבי

גזר דין

1. כללי

הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב-אישור (מתוקן), המיחס לו תקיפה בנסיבות מחייב גזעני, עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(א), ובנסיבות סעיף 144ו(א) לחוק העונשין.

2. כתב-האישור

לא נמצא טעם להביא את כל שפורט בפרק העובדות של כתב-האישור, ועם זאת נדרש לחתת ביטוי ל证实ית הדברים. ביום 10.1.2013, לפני חמיש שנים, בוקר בו ירד שלג בירושלים, הלכו סמוך לשעה 12:00 שני מתלוננים בעלי חזות חרדיות בתחום העיר העתיקה. לאחר שייצאו משער שכם לכיוון המדרגות העולות לכיוון שכונת מוסררה, התקרבו אליהם הנאשם וכעשרה אחרים והקיפו אותם. הנאשם ואחרים ידו על המתלוננים כדורי שלג אשר פגעו בהם בפניהם, ראשם וגופם. בנוסף, היכו תוקפים אלה את המתלוננים בידיהם, בעטו בהם, ולקחו לאחד מהשניים את הכיפה והכובע ומהאחר ניסו לחתת את המשקפיים. כתוצאה מהairוע נגרמו למATALוננים כאבים ולאחד מהם שאף נפל במדרגות נגרמה חבלה ונגרמו לו כאבים ברגלו.

עמוד 1

3. הסכמתו שקדםו לטיעוני לעונש

עוור להודית הנאם ביום 3.5.2017 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה, בהינתן שיפקיד הנאם בקופה בית- המשפט 10,000 ₪ לפיזיו המתלוננים, תגביר עצמה המאשימה לשמונה חודשי מאסר. לא עלה בידי הנאם להפקיד את הסכם המוסכם ובנסיבות אלה ראתה עצמה המאשימה, ובצדק, את הסכמתה כבטלה.

ועם זאת, כהערה שיש בה כדי להזכיר במעט את המשך הדברים, יש, לטעמי, בהסכמה זו כדי לשחרר כללית את רמת העונשה הנראית למאשימה כולה.

4. לשאלת מתחם העונשה

א. לטענת המאשימה ראוי לקבוע את המתחם על הטווח שבין עשרה חודשים לבין שנים וחודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. כבר בשלב זה נלמדת בעייתיות מטיעוני המאשימה לאחר שבסדר הטיעון העמידה את התקראה על שמונה חודשים מאסר בכפוף לתשלום פיצויים. אמנם, אי תשלום הפיצויים מפרקיע את הסדר הטיעון, עם זאת, מתקשה אני לקבל כלאחר יד, שבשל רכיב כספי זה וכשלול הפרק עבירה שנגרמה ממניע גזעני ניתן ניתן היה לקבוע את תקרת העונש על שמונה חודשים מאסר בפועל, ועתה, רק בשל אי יכולת הנאם לעמוד בתשלום הכספי, רף המינימום גבוה יותר. לשון אחר: חזקה על המאשימה שלא הייתה מסכימה לשמונה חודשים חודשי מאסר בפועל, כמקסימום, אלא אם כן סבירה שמצו עונש זה במתחם העונשה הסביר.

ג. ואכן, לדעתי, עם כל החומרה הרבה שבעבירה, ועל פני הדברים, לטעמי, רבה היא מאוד, לא נגרם בה נזק חריף ובلتוי הפיר למתלוננים. עם כל החומרה הרבה הגלומה בפגיעה בהם, פיזית ונפשית, עם כל החומרה היותר הגלומה בכל עבירה המתאפיינת במניעים גזעניים, נוטה הדעת לכך, שראווי למתחם העונשה שיתחיל בעבודות שירות, גם אם קרוב לרף המקסימום (ששה חודשים), אך במקביל את רף המקסימום שהציגה המאשימה, שכן אני לאמץ ללא שינוי. זאת, באשר, על פני הדברים קיימים, למרבה הצער, אירועי אלימות ממנייע

געuni שבם, אפילו אם לא נגרם נזק קונקרטי חריף ובלתי הפיר, יש הצדקה לעונשה המתקיימת לרף הגבוה שצינה ה התביעה [ראה ת"פ 46898-07-14 מדינת ישראל נ' שלודי ואח'].

5. טענות ההגנה, והתייחסויות הראשונות לטענות אלה

א. תחילת נטען, ובצדק, שיש לזכוף לזכות הנאשם את הodiumו ואת נכונותו לקבל את האחריות למעשה. אכן, על הפרק, טיעון שיש לייחס לו משקל ניכר.

ב. עוד נטען לחוף הזמן, כחמש שנים מאז מועד ביצוע העבירה. עיר אני לך, שנחלקים הצדדים בשאלת האם ועד כמה נכון ליחס משקל לטיעון זה. לטענת המאשימה חלק נכבד מחלוף הזמן בעקבות מגורמים שיש לייחס לנายนם ומכאן שלא יהיה נכון לזכוף לזכותו את חלוף הזמן לאחר שבמעשיו הוביל לך. בנקודה זו, אין התמונה חד משמעית. עם זאת, איןני מזהה בנסיבות העניין, שנבע חלוף הזמן בעיקר מטעמים המצדיקים הקלה חריגה בעונשו של הנאשם. ולכל היותר, יוטעם, שאם קיים בהקשר זה בפי ההגנה טיעון שעליו לא ניתן לחלק הוא, שמאז ועד עתה לא ביצע עוד הנאשם עבירות נוספות.

ג. ולאחר כל זאת, טענה ההגנה לעובדה שאין מי שיטפל בשני ילדי הנאשם, בלבד, ובשל החשיבות שבטענה זו לדעת ההגנה, אתייחס לך בפסקה נפרדת.

6. נסיבות האישיות של הנאשם - חד הורי לשני ילדיו, חוות דעת לשכת הרואה, ותסקרי שירות המבחן

א. עוד בדיון קודם ציין בא כוחו הנכבד של הנאשם, שה הנאשם הוא היחיד שמטפל בשני ילדיו, ובקש את בית-המשפט לשוב ולמצות את בדיקת הנושא בתסוקיר שייחד לעניין זה.

ב. אין הדעת נתנת שיתעלם בית-המשפט מטענה, לפיה יכול שיישארו שני ילדים ללא אף הורה, אם ישלח אותם לכלא, ובידענו שהאם אינה בתמונה כלל. ואולם, אשר, בדברי

הסגור עצמו, עלה שאין המדבר בנושא הקשור במישרין בנאש, אלא למעשה בילדיו, מצאתי לנכון למקד את הבדיקה בחוות-דעת מטעם אגף הרווחה בעיריית ירושלים ולא בתסקיר מצד שירות המבחן. אף אושרה דחיה לצורך זה.

ג. לקרأت הדיון אכן הוגשה חוות-דעת, ואולם, מסקנותיה אין מתיחסות עם הערכת הסגור הנכבד. על-פי חוות-הדעת אמנים משחק מעט לעת האב עם שני ילדים, ואולם, נכתב במפורש, שאין הוא דואג לצרכיהם, אינו מגלה די דאגה למצבם הלימודי והבריאותי, ולמעשה מי שמטפל בהם ומעניק להם את האהבה שלה זקנים הם הינה הסבטה.

ד. בפסקת הסיום אף התקash בית-המשפט לחיב את האב לשתף פעולה עם הלשכה לצורך הכנת תכנית טיפולית הולמת, ובקשה זו אף קיבלה ביטוי בבקשתה מוקדימה של הסגור בתחילת הדיון. דא עקר, אם לצורך בנית תכנית טיפולית כדי לדאוג לילדים נדרש האב להוראה מתאימה מבית-המשפט, אין זאת אלא שמדובר בדברים בעד עצמן.

ה. כללו של דיון בנקודה זו במסקנתי, שהגם שעל הפרק טענה שנכון הייתה לייחס לה חשיבות רבה ואף לדחות את הדיון ולהזמין חוות-דעת שתתמקד בנושא, לסופו של יומם, אין בפני תמונה מצב שתקל עם הנאש: עם כל הצער בגין מצבם של שני הילדים, הנאש לא מהווה, לדידם, פתרון של ממש. וממילא, אף אין בכך טיעון של ממש לקולא מבחינתו.

ו. בפני בית המשפט גם תסקיר שנערך לפני מספר חדשים. יש בו כדי לשקוף את המורכבות, אך אין בו המלצות שיש לקחתן בחשבון.

7. עונשם של מעורבים אחרים

רבים מהמעורבים האחרים לא נתפסו, ואולם, אחדים כן, ואלהណדנו בפני מותב נכבד אחר של בית-משפט זה לפני כמנה (ת"פ 14-01-18158). על שניים, קטינים שניהם, הטיל בית-המשפט ששנה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואולם, לביקשתם הומר עונש זה בשלושה חודשי מאסר בפועל ביום אחד (גזר דין משלים מיום 30.3.2017). על-יסוד זה, אף נטען על-ידי המאשימה שאם בגיןם לקטינים נעדרו עבר פלילי

כך נפסק, אין זאת, אלא שביחס לנאים שהינו בגין ולחובתו אף מעט עבר פלילי, גם אם רחוק, יש להטיל יותר. לשון אחר: נטען, שגם אם אתייחס לעונשם של הקטינים על-פי בחרתם - שלושה חדש מאסר בפועל, וגם אם אבהיר להתייחס לעונש המקורי שנגזר עליהם, שהחודשי מאסר בעבודות שירות, הרי ככל שמשלים הדבר על עונשו ההולם של הנאשם דנן, אין מנוס ממאסר שיעליה על זה שנגזר על הקטינים.

מקבל אני, שلتעננה זו של המאשימה, יש אחיזה רואיה.

8. הדיון המסתכם

א. העבירה שביצעו הנאשם, הנגועה גם במניע גזעני, חומרה רבה גלויה בה, ואין הדעת נותנת שתגיאר פרשה זו לסייעתה ללא מאסר בפועל.

ב. וכל זאת, אף אם אקח בחשבון את חלוף הזמן ואף אם אייחס משקל לטענות ההגנה בעניין זה (מקובלות עליו) גם טענות המאשימה שאף לנאשם אחריות לחלוף הזמן).

ג. יתר על כן, גם עונשם של שני הקטינים האחרים משлик על המסקנה שמתוקפת מאסר רלוונטי, כשל הפרק תקיפה ממניע גזעני שאף גרמה לנזקם של המתלווננים, אין כל מנוס.

ד. עם זאת, בכל הקשור להיקף המאסר, נכון אני להימנע ממצוי הדיון עם הנאשם. מלכתחילה הסכימה המאשימה שהמירב שיוטל על הנאשם ויגע, לכל היותר, לשמונה חודשי מאסר. גם אם הסדר הטיעון פקע, איןני משוכנע שנכון וצדוקuai שאי יכולת כלכלית לתשלום הפיצויים תוביל להחמרה יתרה בעונש. בנסיבות זו ניתן משקל גם להודאת הנאשם, המצביעה בבירור על קבלת אחריות למועדתו, ואין אלה הנسبות למצוי הדיון.

ה. ואשר לטענות ההגנה שהתייחסו למצוותם של הילדים - כאמור לעיל, גם אם הייתה לביתה המשפט נכונות עקרונית לקחת זאת בחשבון, אין בפניו תשתיית לפסיקה בכיוון זה וזאת מכוח חוות-דעת לשכת הרופאה.

- . ובמקביל, ובנוספּ למאסר שיגזר על הנאשם, גם ממאסר מותנה רלוונטי ופייצויים אין מנוס. וכל הייתר אראה באי יכולתי להפקדת הסכם עליו הוסכם במסגרת הסדר הטיעון, Caindikativi לחסור יכולת כלכלית ואתחשב בכך בהיקף הקנס שאפסוק. גם שירות המבחן בתסקתו, תומן במסקנה זו.
- . 9. סוף דבר, גוזר אני, כדלקמן:
- . א. מאסר בפועל למשך שישה חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.6.10.
- . ב. כמו כן ירצה הנאשם שישה חדש מאסר, אם יעבור בשנתיים הקרובות עבירה לפי סימן ח' לפרק י או סימן א' לפרק ח לחוק העונשין.
- . ג. פייצוי לכל אחד משני המתלווננים שפרטיהם ימסרו למזכירות אחוריות המאשימה בסך של 1,500 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים מיום 18.1.8.

ניתן היום, א' אייר תשע"ח, 16 אפריל 2018, במעמד הצדדים.

הchlata

בהתנתק שיווגש ערעור במועד, עיקוב ביצוע עד מתן פסק דין של ערכאת הערעור.